

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 8Csp/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122350339
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Iveta Bebejová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2023:6122350339.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudkyňou Mgr. Ivetou Bebejovou v spore medzi žalobcom: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeným: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739 a žalovanou: U. C., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom F. 55, zastúpenou: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 16.363,65 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 17 828,21 EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 16 581,10 EUR od 24.08.2021 do 18.02.2022, vo výške 5% ročne zo sumy 16 347,39 EUR od 19.02.2022 do 13.07.2022, vo výške 5% ročne zo sumy 15 714,63 EUR od 14.07.2022 do zaplatenia a to v mesačných splátkach vo výške 300,- EUR, splatných vždy do každého 25. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 632,76 EUR z a s t a v u j e .

III. Žalobca m á voči žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobou postúpenou Okresnému súdu Dolný Kubín Okresným súdom v Banskej Bystrici na základe jeho rozhodnutia zo dňa 02.09.2022, doručeného tunajšiemu súdu dňa 05.09.2022, žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 16 363,65 EUR, úrok vo výške 1 930,98 EUR, úrok z omeškania vo výške 166,34 EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 16 581,1 EUR od 24.08.2021 do 18.02.2022, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 16 347,39 EUR od 19.02.2022 do zaplatenia a tiež nahradiť trovy konania.

2/ V odôvodnení žaloby uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 23.08.2021 medzi postupcom OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 36854140 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 04.03.2019 Zmluvu č. XX/XXXX/XXXXXXSPE (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru vo výške 17 400,00 EUR. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení

zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej úver za nasledujúcich podmienok:

- výška úveru: 17 400,00 EUR,
- poskytnutie úveru: od 04.03.2019, najneskôr do 09.03.2019,
- výška úrokovej sadzby: 5,70 % p. a.,
- ročná percentuálna miera nákladov: 5,85 %,
- celkové náklady spotrebiteľa: 20 586,24 EUR,
- priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov: 8,02 %,
- výška splátky a splatnosť: 285,92 EUR mesačne, vždy k 4. dňu v kalendárnom mesiaci,
- celkový počet splátok: 72,
- výška prvej splátky: 285,92 EUR,
- splatnosť prvej splátky: 04.04.2019,
- výška poslednej splátky: 285,11EUR,
- splatnosť poslednej splátky (konečná splatnosť úveru): 04.03.2025. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú bližšie špecifikované v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. XXX/XXXX Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vyhlásil podaním zo dňa 27.08.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 18 694,68 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 16 581,10 EUR, z riadneho úroku vo výške 1 930,98 EUR, z úroku z omeškania vo výške 166,34 EUR a z poplatkov vo výške 16,26 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby vykonala nasledujúce úhrady: platba vo výške 233,71 EUR zo dňa 18.02.2022. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 18 460,97 EUR pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 16 347,39 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1 930,98 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 166,34 EUR, z neuhradených poplatkov vo výške 16,26 EUR. Žalobca oznamuje súdu, že v časti D) formulára v rámci položky "Istina" uvádza súčet neuhradenej istiny úveru, neuhradených poplatkov a neuhradeného poistenia splátok. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka „Ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.“ Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka „Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.“ S účinnosťou od 01.02.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa ustanovenia čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku „Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.“ Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku „Každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva

tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.“ Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka: „ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“ Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 24.08.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3/ Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní na základe žaloby vydal platobný rozkaz 38Up/937/2022 zo dňa 27.06.2022, voči ktorému podala žalovaná, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, odpor. V odpore uviedla, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“ Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019, opätovne uviedol nasledovný právny názor: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Keďže podľa názoru žalovanej právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a keďže

došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, keďže v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Q. N. Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti žalovaná uvádza, že poslednú výzvu pred zosplatením ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň, tiež došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, keďže neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}). Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: „Zákonné ust. § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca totiž nepreukázal, aby banka skutočne doručila takúto výzvu žalovanej. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenaplnia list zo dňa 02. 12. 2012 označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku“ (č. l. 137 spisu). Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal, aby doručil písomnú výzvu klientovi banky podľa § 92 ods. 8 ZoB adresovanú žalovanej. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou výzvou klientovi banky je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, žeby táto písomnosť existovala a žeby bola žalovanej aj reálne doručená.“ Keďže žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá

v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania za predžalobnú upomienku - posledný pokus o zmier, nakoľko predžalobná výzva - pokus o zmier s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26.09.2019, sp. zn. I ÚS 207/2019 sa podľa novej právnej úpravy za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t.j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia. To, že tento úkon bol do vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. zavedený novelou od 15.6.2019 nemení nič na skutočnosti, že vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny advokáta za právne služby, naopak Civilný sporový poriadok upravuje časový interval, keď súd môže odmenu za jednotlivé úkony právnej služby priznať. Vyhláška MSSR je právnym predpisom nižšej právnej sily k Civilnému sporovému poriadku, pričom právnou silou sa rozumie vlastnosť právnych predpisov vyjadrujúcu podradenosť jedného právneho predpisu druhému, t.j. právnemu predpisu vyššej právnej sily, či odvodenosť jedného právneho predpisu od právneho predpisu vyššej právnej sily. Z uvedeného dôvodu nie je možné odmenu za predmetný úkon priznať.

4/ Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu zo dňa 30.08.2022 uviedol, že v podanom odpore je uvedený, že zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. S názorom žalovanej nie je možné súhlasiť, nakoľko túto náležitosť je možné bez pochybností nájsť v čl. II bod 1 zmluvy o úvere. V čl. II ods. 3 je tiež nepochybne možné nájsť predpoklady použité na výpočet RPMN, v spojení s čl. I ods. 1 a VI. ods. 1 zmluvy o úvere (17.400, EUR). Výška úveru: 17.400,- EUR. Dátum prvej splátky: 04.04.2019. Počet splátok úveru/ dátum poslednej splátky: 72. Frekvencia splácania: mesačná. Výška prvej splátky: 285,92 EUR. Výška poslednej splátky: 285,11 EUR. Zároveň poukázali na skutočnosť, že tieto predpoklady sú bez pochybností prítomné vo formulári „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver“, ktorý predložili v prílohe. Dali do pozornosti, že žiadna norma Slovenského práva alebo Európskej únie nevyžaduje, aby spotrebiteľská zmluva bola vyhotovená ako jediný dokument. Je teda možné uzavrieť, že to či zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle ZoSU môže byť tvorená viacerými listinami, právnym putom previazanými komponentmi, ktoré sú spotrebiteľovi odovzdané pred podpisom zmluvy, už zodpovedal Súdny dvor EÚ. Žalobca zastáva názor, že zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti, veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje (veriteľ zohľadňuje maximálne dobu splatnosti úveru, ktoré stanovuje Národná banka Slovenska), príjem spotrebiteľa (§ 7 ods. 1 ZoSU), údaje o existujúcich záväzkoch získané z jedného alebo viacerých registrov (§ 7 ods. 17 ZoSU) a výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b). Na účel vypočítania týchto nákladov musí veriteľ poznať údaje o rodinnom stave a počte osôb žijúcich so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti. Tento údaj poskytuje veriteľovi spotrebiteľ (ust. § 7 ods. 2 ZoSU), nakoľko poskytovateľ úveru tento údaj nemá možnosť získať z verejných zdrojov. Veriteľ je povinný pred poskytnutím úveru vypočítať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 19 ZoSU), z údajov podľa § 7 ods. 20 ZoSU, pričom jeho výsledná hodnota nesmie prekročiť hodnotu 1. V tejto súvislosti poukázali aj na dôvodovú správu k zákonu č. 299/2016. Existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra, ktorý priložili v prílohe a z ktorého je zrejmé, že spotrebiteľ nemal v čase podania žiadosti o úver žiadny iný úverový vzťah. Žalovaná v žiadosti o úver deklarovala, že je zamestnaná na dobu neurčitú ako čašník u zamestnávateľa gasthof Frick D. Hofer Andreas so sídlom v Taliansku. Priemerný čistý mesačný príjem uviedla vo výške 1.500,- EUR, pričom príjem jej mal byť podľa žiadosti poukazovaný na účet vedený u veriteľa SK21520000000016032808. Veriteľ preto postupoval v súlade s § 5 ods. 1 Opatrenia, podľa ktorého „Na účely overovania údajov o príjmoch spotrebiteľa sa za interné zdroje informácií o príjme spotrebiteľa považujú kreditné obraty, ktoré možno objektívne považovať za príjem spotrebiteľa na platobnom účte vedenom u veriteľa, ktorý je poskytovateľom platobných Služieb.“ Priemerný čistý príjem spotrebiteľa za predchádzajúce mesiace v súlade s vyššie citovanými ust. opatrenia je teda suma 1.226,67 EUR. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum žalovanej, nakoľko žalovaná v žiadosti neuviedla žiadne vyživované dieťa a rodinný stav uviedla ako slobodná. Životné minimum na členov domácnosti spotrebiteľa ku dňu poskytnutia úveru bolo teda vo výške 210,20 EUR. S ohľadom na ust. § 2 ods. 5 Opatrenia sa Ukazovateľ schopnosti splácať úver nesmel ku dňu uzavretia úveru prekročiť hodnotu 0,8 EUR, nakoľko veriteľ bol v čase poskytnutia úveru povinný zohľadniť povinnú rezervu vo výške 20% rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu. Za túto osobu je v zmysle opatrenia potrebné považovať deti spotrebiteľa, nakoľko Opatrenie v ust. § 2 ods.

5 v poznámke č. 3 pod čiarou odkazuje na § 62 až 65 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. V tejto súvislosti upriamili pozornosť súdu na skutočnosť, že pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žiadateľa o úver braná do úvahy paušálna suma výdavkov vo výške 20% rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa a členov jeho domácnosti, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť v súlade s Opatrením. Veritelia nie sú povinní žiadať preukázanie konkrétnych mesačných výdavkov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované z dôvodu zachovania transparentnosti, nakoľko v opačnom prípade by spotrebiteľovi postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity. Zastávajú preto názor, že uplatňovanie paušálnych výdavkov, v súlade s Opatrením a ZoSU, spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou. Veriteľ postupoval v súlade so ZoSU a Opatrením, a riadne overil schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Zároveň dali do pozornosti súdu, že proces overovania schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime bez osobného vstupu zamestnanca banky. Ďalej uviedli, že Výzva pred zosplatením úveru a samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti NEMUSIA obligatórne obsahovať údaj o splátke, pre neuhradenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Takáto obsahová náležitosť týchto listín nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Existenciu takejto povinnosti žalobca odmieta. Povinnosť informovať dlžníka o splátke, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, nenachádzajú:

- v ust. § 53 ods. 9 OZ, ktoré hovorí o povinnosti upozorniť dlžníka na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, pričom od tohto upozornenia do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí uplynúť minimálne 15 dní a zároveň o tom, že v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí byť dlžník v omeškaní minimálne tri mesiace,
- v ust. § 565, ktoré hovorí výlučne o povinnosti predčasnú splatnosť dohodnúť,
- a ani v ust. 103 OZ, ktoré hovorí výlučne o osobitnom okamihu, od ktorého začne plynúť premlčacia doba. Na tomto mieste dali tiež do pozornosti skutočnosť, že okamih začiatku plynutia premlčacej doby v prípade sporu určuje vecne a miestne príslušný súd a nie veriteľ (napríklad označením splátky v listine, ktorú zasiela dlžníkovi). Pri bližšom pohľade na sporné zákonné ust. je nepochybne zrejmé, že ich účelom je snaha zákonodarcu poskytnúť spotrebiteľovi v zmluvnom vzťahu dodatočnú ochranu. Tú realizuje cez - zákaz žiadať zaplatenie celého zostatku dlhu pre akékoľvek omeškanie spotrebiteľa:
 - zakotvením povinného omeškania trvajúceho aspoň tri mesiace v čase, kedy veriteľ žiada zaplatenie celého zostatku úveru a
 - tiež cez povinnosť veriteľa o úmysle žiadať zaplatenie celého zostatku úveru spotrebiteľa informovať, a tým spotrebiteľovi umožniť mu v lehote nie kratšej ako 15 dní vzniknutý dlh uhradiť a vyhnúť sa predčasnemu zosplateniu úveru. Žalobca následne podal návrh na pokračovanie v konaní voči žalovanej na príslušnom okresnom súde, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona a vec bola postúpená na Okresný súd Dolný Kubín ako súdu príslušnému na jej prejednanie.

5/ Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 20.09.2022 uviedla, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu nezískal hodnoverné informácie o výdavkoch žalovanej na živobytie, ubytovanie, strava, náklady na energie a keďže pri uvádzanom príjme poskytol žalovanej úver, jednoznačne nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Na okresnom súde Prešov je vedených celkovo 7 súdnych konaní, v rámci ktorých si rôzne bankové a nebankové subjekty uplatňujú pohľadávky z nesplácaných úverov voči žalovanému, čo teda preukazuje, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru nekonal s odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru. Z dikcie ustanovenia § 11 ods. 2 zákona

č. 129/2010 Z. z. však okrem bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyplýva pre veriteľa ďalšia sankcia, resp. povinnosť, v zmysle ktorej veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd je pri rozhodovaní o akejkoľvek žalobe vždy povinný skúmať existenciu aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a to aj ak ju v konaní nikto nenamieta. Aktívna legitímácia je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov nenapáda (Rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29.6.2010). Opomenutie vyriešenia kardinálnej otázky, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offio viazaný, protirečí obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovanú čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantované čl. 6 ods.1 dohovoru (Nálezu ÚS SR zo dňa 12.12.2017 sp. zn. I.ÚS 407/2016). Pokiaľ sa súd k tejto otázke aj výslovne nevyjadrí, neznamená to, že sa s ňou nevysporiadal. Aktívna vecná legitímácia predstavuje také právne postavenie žalobcu, na základe ktorého mu podľa hmotného práva patrí žalobou uplatnené právo (nárok) alebo na základe ktorého má procesné právo uplatniť na súde žalovaný nárok. Žalobca má povinnosť uniesť v súvislosti s aktívnou vecnou legitímáciou bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu. Bremeno tvrdenia žalobca unesie už tým, že si určitý nárok uplatní na súde, aj pokiaľ túto skutočnosť výslovne v žalobe neuvedie. Žalobcu zaťažuje tiež povinnosť toto svoje tvrdenie v konaní preukázať, nakoľko je to žalobca, kto z tohto tvrdenia vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, v spomenutom uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 a v uznesení Najvyššieho súdu SR z 20. novembra 2019, sp. zn. 1Obdo/92/2018 okrem iného uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzujú vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, list označený ako „Vec: Posledná výzva pred zosplatením“ a list označený ako „Vec: Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ treba považovať za neplatné právne úkony a preto, žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

6/ Vo vyjadreniach zo dňa 25.10.2022 a 09.12.2022 právny zástupca žalobcu doplnil, že dňa 04.03.2019 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo: 19/4011/127431SPE (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 17 400,00 EUR. Žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu 1.479,80 EUR a to nasledovne:

dňa 04.04.2019 sumu 237,15 EUR,
dňa 05.04.2019 sumu 48,77 EUR,
dňa 06.05.2019 sumu 0,29 EUR,
dňa 07.05.2019 sumu 285,66 EUR,
dňa 06.06.2019 sumu 1,06 EUR,
dňa 12.06.2019 sumu 285,07 EUR,
dňa 09.07.2019 sumu 285,95 EUR,
dňa 16.07.2019 sumu 20,- EUR,
dňa 05.08.2019 sumu 64,81 EUR,
dňa 05.08.2019 sumu 13,95 EUR,
dňa 06.09.2019 sumu 78,76 EUR,
dňa 11.10.2019 sumu 78,76 EUR,

dňa 04.11.2019 sumu 78,76 EUR,

dňa 04.12.2019 sumu 0,81 EUR.

Istina vo výške 16 581,10 EUR:

- žalovaná z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 1 479,80 EUR,
- z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške 818,90 EUR,
- na istine zostal neuhradený rozdiel vo výške 16581,10 EUR, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a úhradami započítanými na istinu (17400,- EUR - 818,90 EUR).

Úroky vo výške 1 930,98 EUR:

- v zmysle čl. II. Úverovej zmluvy sa žalovaná zaviazala splácať poskytnutý úver s úrokovou sadzbou vo výške 5,70 % zmluvný úrok bol vyúčtovaný v celkovej výške 2 571,61 EUR,
- z úhrad žalovanej bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 640,63 EUR,
- neuhradený zmluvný úrok predstavuje sumu vo výške 1 930,98 EUR (Od Do Dlžná istina Sadzba úroku Bankový rok Počet dní obdobia Výška úroku):

4.11.2019 4.12.2019 16 581.10 5.70% 365 30 77.95,

4.12.2019 4.1.2020 16 581.10 5.70% 365 31 78.76,

4.1.2020 4.2.2020 16 581.10 5.70% 365 31 78.76,

4.2.2020 4.3.2020 16 581.10 5.70% 365 29 78.76,

4.3.2020 4.4.2020 16 581.10 5.70% 365 31 78.76,

4.4.2020 4.5.2020 16 581.10 6.70% 365 30 92.58,

4.5.2020 4.6.2020 16 581.10 6.70% 365 31 92.58,

4.6.2020 4.7.2020 16 581.10 6.70% 365 30 92.58,

4.7.2020 4.8.2020 16 581.10 6.70% 365 31 92.58,

4.8.2020 4.9.2020 16 581.10 6.70% 365 31 92.58,

4.9.2020 9.9.2020 16 581.10 6.70% 365 5 15.22 a

9.9.2020 23.8.2021 16 581.10 6.70% 365 348 1 059.87.

Úroky z omeškania vo výške 166,34 EUR:

- zmluvný úrok z omeškania bol žalovanému vyúčtovaný vo výške 166,61 EUR,
- z úhrad žalovaného bola na úrok z omeškania započítaná suma vo výške 0,27 EUR,
- neuhradený úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 166,34 EUR (Od Do Dlžná istina Sadzba úroku Bankový rok Počet dní obdobia Výška úroku):

4.2.2020 4.3.2020 230.62 5.00% 365 29 0.92,

4.3.2020 4.4.2020 461.24 5.00% 365 31 1.96,

4.4.2020 4.5.2020 691.86 1.00% 365 30 0.57,

4.5.2020 4.6.2020 916.12 1.00% 365 31 0.78,

4.6.2020 4.7.2020 1 140.38 1.00% 365 30 0.94,

4.7.2020 4.8.2020 1 364.64 1.00% 365 31 1.16,

4.8.2020 4.9.2020 1 588.90 1.00% 365 31 1.35,

4.9.2020 9.9.2020 1 813.16 1.00% 365 5 0.25 a

9.9.2020 23.8.2021 16 581.10 1.00% 365 348 158.43.

Poplatky vo výške 16,26 EUR:

žalobca poukazuje na čl. VII (poplatky a náklady) Zmluvy, kde sú uvedené aj nižšie uvedené poplatky:

- vyúčtované poplatky v celkovej výške 36,26 € predstavujú poplatky za zaslané upomienky a poplatok za zmenu zmluvných podmienok. Poplatok za jednu upomienku predstavoval sumu 8,13 EUR,

• z úhrad žalovanej bola na poplatky započítaná suma vo výške 20,00 EUR,

• neuhradené poplatky predstavujú sumu vo výške 16,26 EUR.

Na tomto mieste žalobca zdôraznil, že všetky poplatky a náklady súvisiace s úverom boli dohodnuté v Zmluve o úvere a žalovaná bez pochybností mala v čase uzavretia Zmluvy o úvere vedomosť o ich účtovaní. Pritom však treba brať zreteľ na to, že poplatky či náklady úveru predstavujú zmluvné ustanovenia, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, a preto sú podľa ich názoru vylúčené zo súdneho prieskumu neprijateľných podmienok (tým samozrejme netvrdí, že by boli v rozpore s akýmkoľvek predpisom). Ide jednoducho o cenu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Rovnaký záver prijala i česká právna teória, podľa ktorej cenovým dojednaním sú aj dojednania v úverových zmluvách o poplatkoch, ktoré sú tak vylúčené z prieskumu ich prípadnej neprijateľnej povahy podľa smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (smernica Rady č. 93/13/EHS) (stanovisko Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 24.04.2014, ďalej nález Ústavného súdu Českej

republiky, sp. zn. III. ÚS 3725/13, zo dňa 10.04.2014 (publikovaný pod č. 64 v odbornom periodiku Soudní Rozhledy č. 6/2014, s. 206-209 a verejne dostupný na webovej adrese českého ústavného súdu).

7/ Podaním doručeným súdu dňa 02.01.2023 žalobca zobral žalobu v sume istiny vo výške 632,72 EUR späť z dôvodu, že po podaní žaloby bola na uplatnenú pohľadávku poukázaná suma v celkovej výške 632,76 EUR a to dňa 13.07.2022. Zároveň žalobca v zmysle vykonanej úhrady žiadal o priznanie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 16 581,10 EUR od 24.08.2021 do 18.02.2022 (t.j. vo výške 406,58 EUR), 5% ročne zo sumy 16 347,39 EUR od 19.02.2022 do 13.07.2022 (t.j. vo výške 374,71 EUR), 5% ročne zo sumy 15 714,63 EUR od 14.07.2022 do zaplatenia.

8/ Na pojednávaní dňa 10.01.2023 súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalovanej a jej právneho zástupcu, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní písomne ospravedlnili so súhlasom s konaním v ich neprítomnosti. Zástupca žalovanej navrhol, aby v prípade, že súd bude mať preukázané vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní, umožnil žalovanej uhradiť dlžnú sumu spolu s trovami konania v mesačných splátkach po 160,- EUR k 25. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s akoukoľvek splátkou. K tomu uviedol, že príjem žalovanej je vo výške 509,- EUR a zároveň jej bývalý manžel platí výživné na maloletú dcéru vo výške 500,- EUR. Náklady na živobytie preukazuje nájomnou zmluvou, na základe ktorej platí za nájom 310,- EUR, okrem žalobcu je žalovaná evidovaná ako dlžníčka voči ďalším 4 veriteľom - OTP Banka Slovensko, a.s., Bencont Collection, a.s., Friendly Finance Slovakia, JUDr. Oskar Chnápko, ktorým uhrádza spoločne pomerne rozdelenú splátku vo výške 300,- EUR. Zostatok čistého príjmu žalovaná spotrebuje pre potreby svojej domácnosti a potreby maloletej dcéry. K uvedenému žalovaná pripája listinné doklady.

9/ Zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 10.01.2023 zotrval na žalobe zohľadnením jej čiastočného späťvzatia. Nesúhlasil s navrhovanou výškou mesačných splátok 160,- EUR na splatenie záväzku, pretože ju považuje za neprimeranú a nízku. Žalobca súhlasí s úhradou dlhu v splátkach minimálne vo výške mesačných splátok dojednaných v úverovej zmluve.

10/ Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 38 Up/937/2022 zo dňa 27.06.2022, odporom podaným žalovanou č.l. 59-60, vyjadrením PZ žalobcu z č.l. 79-99, vyjadrením PZ žalovanej 117-118, vyjadrením PZ žalobcu z č.l. 130-153, vyjadrením PZ žalobcu z č.l. 162-163, s čiastočným späťvzatím žaloby z č.l. 169-170, so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XX/XXXX/XXXXXXSPE, zo dňa 04.03.2019 z č.l. 12-17 so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere z č.l. 18-21, s informáciou o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov z č.l. 22, s Dodatkom k Zmluve o úvere zo dňa 16.07.2019 z č.l. 23-26, s Úverovými podmienkami OTP Banky Slovensko, a.s. pre poskytovanie spotrebiteľských úverov pre obyvateľstvo z č.l. 27-32, s Vyhlásením úveru za predčasne splatný zo dňa 27.08.2020 (z č.l. 33), s doručenkou z č.l. 34, s Vyhlásením úveru za predčasne splatný zo dňa 27.08.2020 (z č.l. 35), s doručenkou z č.l. 36, s Poslednom výzvou pred zosplatením zo dňa 30.07.2020 (z č.l. 34), s doručenkou z č.l. 37, so Zmluvou o postúpení pohľadávok z 23.08.2021 (z č.l. 38-41) a jej prílohou z č.l. 42, s Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 27.08.2021 (z č.l. 43), s neprevzatou zásielkou z č.l. 44, doručenkou o doručení z č.l. 45, s Pokusom o zmier zo dňa 04.05.2022 (z č.l. 46), s podacím hárkom z č.l. 47, s okamžitým (priebežným) výpisom z účtu žalovanej z č.l.48, a s ďalšími dokladmi založenými v spise.

11/ Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 04.03.2019 bola uzavretá medzi OTP Bankou Slovensko, a.s. (ďalej len „banka“) a žalovanou ako dlžníčkou Zmluva o spotrebiteľskom úvere - otp EXPRES úver č. XX/XXXX/XXXXXXSPE (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej je záväzok banky poskytnúť v prospech dlžníka bezúčelový klasický spotrebiteľský úver vo výške 17 400,-EUR. Úver je poskytnutý bez preukazovania účelu a dlžník sa zaväzuje, že poskytnutý úver banke vráti, zaplatí úrok, príslušenstvo, poplatky a splní všetky svoje ďalšie záväzky podľa Zmluvy. V Zmluve sú v časti článku II. vymedzené úroková sadzba, RPMN a celková čiastka úveru. V Zmluve je uvedená pevná úroková sadzba vo výške 5,70 % p.a. (uvedená úroková sadzba je dohodnutá už po odpočítaní zľavy). Banka poskytla dlžníkovi zľavu z úrokov sadzby vo výške 1,00 % p.a.. Táto zľava je dlžníkovi poskytnutá za podmienok, že si ešte pred poskytnutím úveru zriadi v banke bežný účet a zároveň ak v priebehu trvania úverového vzťahu podľa Zmluvy o úvere tento bežný účet nezruší a bude pravidelne mesačne plniť všetky tieto podmienky a to v každom kalendárnom mesiaci začínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po uzavretí Zmluvy: a) poukazovať mzdu alebo

iný príjem vo výške min. 300,- EUR na bežný účet, b) zrealizuje minimálne 3 bezhotovostné transakcie platobnou kartou vydanou k tomuto bežnému účtu, c) zrealizuje z tohto bežného účtu minimálne 1 platbu prostredníctvom trvalého príkazu na úhradu alebo 1 platbu prostredníctvom inkasnej výzvy (nie medzi účtami Dlžníka). V prípade, ak dlžník tieto podmienky nedodrží, banka je oprávnené odo dňa porušenia týchto podmienok túto zľavu zrušiť, teda zvýšiť úrokovú sadzbu úveru o 1,00% p.a. a primerane k tomu jednostranne zvýšiť aj anuitné splátky úveru. Banka už nie je povinná po odobratí zľavy túto opätovne priznať v prípade ak dlžník znova začne plniť vyššie uvedené podmienky. O zrušení zľavy a s tým súvisiacej zmene výšky anuitných splátok banka informuje dlžníka aspoň 15 dní pred splatnosťou najbližšej anuitnej splátky nasledujúcej po zrušení zľavy v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné dlžníkovi. Ročná percentuálna miera nákladov dlžníka je 5,85%. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že Zmluva o úvere zostane splatná dohodnutý čas a že banka a dlžník si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v Zmluve o úvere. Ak Zmluva o úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti Zmluvy o úvere. Ak Zmluva o úvere umožňuje dlžníkovi čerpať peňažné prostriedky ľubovoľne, úver sa považuje za vyčerpaný okamžite a v plnej výške. Výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov vychádza z predpokladu, že na konci obdobia fixácie je úroková sadzba spotrebiteľského úveru rovnaká ako v čase výpočtu ročnej percentuálnej miery na základe hodnoty základnej úrokovej sadzby v tom čase. Do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov vstupujú aj úroky za dobu od prvého poskytnutia úveru do posledného dňa lehoty, počas ktorej dlžník môže žiadať o poskytnutie úveru. Zmluvné strany sa dohodli, že banka do 5 prac. dní od preukázania splnenia všetkých odkladacích podmienok, nie však skôr ako dňa 04.03.2019, bezhotovostne poskytne úver v dojednanej výške. Celková čiastka, ktorú musí dlžník uhradiť je v Zmluve uvedená 20 586,24 EUR. Dlžník sa zaviazal úver splácať v splátkach v počte 72 splátok vo výške 285,92 EUR mesačne so splatnosťou 1. splátky 04.04.2019, konečná splatnosť úveru je 04.03.2025. Časť IX. Zmluvy obsahuje úpravu v bode 1., že ak dlžník neuhradí svoje splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti, pričom ak ide o plnenie zo Zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže banka uplatniť právo podľa bodu 2 písm. b) alebo c) tohto článku najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornila dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa bodu 2. časti IX. Zmluvy ak nastal prípad porušenia podľa bodu 1., banka je oprávnená a) obmedziť alebo zastaviť poskytnutie úveru b) vyhlásiť úver za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorázovo pred termínom splatnosti c) odstúpiť od Zmluvy o úvere. Priemerná RPMN je uvedená vo výške 8,02 % v žalovanej podpísaných dokladoch - informácie o RPMN a priemernej RPMN aj v štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere.

12/ Dňa 16.07.2019 bol medzi OTP Bankou Slovensko, a.s. a žalovanou uzavretý Dodatok k Zmluve z 04.03.2019, ktorým banka schválila žalovanej odklad splátok istiny úveru v termíne od 04.08.2019 do 04.01.2020, t.j. dlžník je povinný v tomto období platiť banke mesačne len úroky zo zostatku nesplatenej istiny úveru vždy v príslušný deň kalendárneho mesiaca, pričom prvá splátka úrokov bude 04.08.2019. Mesačný úrok je 76,76 EUR. Po uplynutí obdobia odkladu splátok istiny úveru je dlžník ďalej povinný splácať banke úver spolu s úrokmi v 62. mesačných splátkach vo výške 309,38 EUR podľa v Dodatku uvedeného splatného kalendára. Konečná splatnosť úvere je 62 mesiacov. Dlžník sa v článku II bode 1 c) Dodatku zaviazal banke zaplatiť poplatok za ostatné zmeny na žiadosť dlžníka vo výške 65,- EUR, ktorý je splatný v deň podania žiadosti o zmenu.

13/ Výzvou zo dňa 30.07.2020 OTP Banka Slovensko, a.s. oznámila žalovanej, že je v omeškaní so splácaním úveru z predmetnej Zmluvy o úvere viac ako 3 splátky, preto ju vyzvala na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 2 057,43 EUR najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy s upozornením na oprávnenie banky vyhlásiť úver za predčasne splatný v prípade nevyrovnania dluhu v stanovenom termíne. Výzva bola doručená žalovanej 05.08.2020 aj 07.08.2020 (na adresu uvedenú v Zmluve).

14/ Podaním zo dňa 27.08.2020 OTP Banka Slovensko, a.s. doručeným žalovanej dňa 31.08.2020 (na adresu uvedenú v Zmluve) aj 03.09.2020 (na inú adresu) vyhlásila úver za predčasne splatný s účinnosťou v 10. deň odo dňa doručenia tejto výzvy a vyzvala žalovanú na zaplatenie celého záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy predstavujúceho k 26.08.2020 sumu 17 436,26 EUR pozostávajúcu z istiny 16 581,10 EUR, úrokov 831,98 EUR, úrokov z omeškania 6,92 EUR a poplatkov 16,26 EUR spolu s úrokmi z omeškania počítaním zo zostatku istiny úveru od 26.08.2020 do zaplatenie. Zároveň banka žalovanej

oznámila, že v prípade neuhradenia dlhu banka využije všetky práva, ktoré jej vyplývajú zo Zmluvy a právnych predpisov na uspokojenie svojej pohľadávky vrátane jej postúpenia na inú osobu.

15/ Z výpisu z úverového účtu žalovanej z č.l. 132 vyplýva, že žalovaná čerpala od OTP Banka Slovensko, a.s. úver vo výške 17 400,- EUR dňa 04.03.2019. Za obdobie od 04.03.2019-04.12.2019 uhradila celkovo na splatenie úveru sumu 1 479,80 EUR, započítanú bankou na istinu vo výške 818,90 EUR, na zmluvný úrok vyčíslený do 04.11.2019 vo výške 640,63 EUR, na úroky z omeškania do 04.02.2020 0,27 EUR a na poplatky 20,- EUR. Po začatí konania ešte žalovaná dňa 13.07.2022 uhradila žalovanému na splatenie istiny úveru sumu 632,76 EUR.

16/ Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.08.2021 v spojení s jej prílohou z č.l. 42, ktorá bola uzavretá medzi bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, došlo k postúpeniu pohľadávky banky zo Zmluvy uzavretej so žalovanou dňa 04.03.2019, pričom výška zostatku pohľadávky je v prílohe vyčíslená na sumu 18 694,68 EUR a pozostávala z istiny celkom 16 581,10 EUR, úrokov celkom vo výške 2 097,32 pozostávajúcich z úrokov úveru 2 012,85 eur, úrokov z omeškania spolu vo výške 257,04 EUR a ostatného príslušenstva 16,26 EUR. V prílohe je ďalej uvedený dátum poslednej úhrady 04.12.2019, dátum splatnosti úveru 09.09.2020. Žalobca v konaní preukázal svoju aktívnu legitímáciu na základe uvedenej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.08.2021, pričom v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu boli splnené zákonné podmienky upravené v § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z.z. o bankách (postúpeniu pohľadávky predchádzala písomná výzva banky zo dňa 30.07.2020 na splnenie dlhu, ktorej doručenie preukázal doručenkou z č.l. 34a, 36 a omeškanie dlžníka pred postúpením pohľadávky presahovalo 90 kalendárnych dní).

17/ Podaním zo dňa 27.08.2021 banka oznámila žalovanej, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.08.2021 postúpila pohľadávku č. úveru 19/4011/127431SPE spolu s príslušenstvom na žalobcu. Podanie bolo žalovanej doručené 02.09.2021. Podanie bolo žalovanej doručené 02.09.2021.

18/ Právny vzťah medzi účastníkmi bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. 04.03.2019.

19/ Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou k 04.03.2019 (ďalej len „ZSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

20/ Podľa § 2 písm. a), b) a d) ZSÚ,

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a) b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

21/ Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22/ Podľa § 9 ods. 2 ZSÚ, v znení k 04.03.2019, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

23/ Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24/ Podľa § 502 ods.1 veta prvá ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

25/ Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26/ Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

27/ Podľa § 517 OZ ods.:

1/ Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

2/ Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28/ Podľa ust. § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29/ Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č.129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ako aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52a nasl. OZ, nakoľko banka poskytla žalovanej plnenie v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy a pri plnení zo zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže je v zmluve označený identifikačnými údajmi typickými pre označenie fyzickej osoby nepodnikateľa, akými sú meno, priezvisko, rodné číslo, dátum narodenia a adresa trvalého pobytu. Keďže banka na základe tejto zmluvy poskytla žalovanej úver, predmetný záväzkový vzťah súd posudzoval primárne podľa zákona č.129/2010 Z. z. ako spotrebiteľský úver a podporne podľa § 52 až § 54 OZ. Na aplikácii osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka na predmetný záväzkový vzťah nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 6 písm. d/ ObZ), ani prípadné zmluvné dojednanie o voľbe režimu Obchodného zákonníka na predmetný zmluvný vzťah, nakoľko prednostná aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka pred normami obchodného práva na všetky záväzkové právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, je výslovne upravená v ust. § 52 ods. 2 OZ.

30/ Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje také nedostatky, s ktorými by zákon spájal sankciu neplatnosti celej zmluvy alebo sankciu bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru. Žalovaná tvrdila, že Zmluva je bezúročná a bez poplatkov a tiež, že nedošlo k platnému zosplateniu úveru a to z viacerých dôvodov: 1) že žalobca neuviedol akým spôsobom bola skúmaná bonita klienta a teda nedodrжал odbornú starostlivosť vyžadovanú v zmysle § 7 ods. 1 ZSÚ, 2) že Zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť a to podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu... a tiež nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (vo vyjadrení žalovanej chybné uvedené, že absentujú vyššie uvedené údaje upravené v § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ), 3) výzva pred zosplatením úveru ako aj výzva na predčasné splatenie úveru neobsahujú údaj, pre omeškanie s ktorou splátkou bolo vyhlásené predčasné splatenie úveru, t.j. úkony sú pre ich neurčitosť neplatným právnym úkonom, 4) že žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. K vyššie uvedeným námietkam žalovanej k dôvodu 1) - neskúmanie, či nedostatočné skúmanie bonity klienta súd uvádza, že z dokladov predložených žalobcom vyplýva, že banka pred podpisom Zmluvy dostatočne, s odbornou starostlivosťou posudzovala schopnosť žalovanej splácať požadovaný spotrebiteľský úver. V žiadosti o express úver banka požadovala od žalovanej uviesť podstatné údaje pre posúdenie bonity klienta - údaje

o výške príjmu a jeho poskytovateľovi, o trvalom bydlisku, forme bývania a osobnom stave žiadateľa, o jeho vyživovacích povinnostiach, údaje o výdavkoch a záväzkoch. V žiadosti z č.l. 94 je uvedený konkrétny zamestnávateľ žalovanej a výška jej priemerného mesačného príjmu 1 500,- EUR. Banka overovala výšku príjmu žalovanej, keď príjem bol doložený výpismi z účtu žalovanej, na ktorý bol príjem poukazovaný a to za viac mesiacov 12/2018, 1-2/2019 a z výpisu vyplýva, že za tieto mesiace dosiahla žalovaná priemerný mesačný príjem 1 227,-EUR. Banka overovala existujúce záväzky žalovanej v čase poskytnutia úveru dopytom do úverového registra (č.l. 97) z ktorého vyplýva, že žalovaná v tom čase nemala iné úverové vzťahy. Ako vyplýva z vyjadrenia žalobcu z 30.08.2022 a k nemu pripojených dokladov k bonite klienta, ku ktorému už žalovaná následne nevzniesla žiadne námietky, banka neporušila pri poskytovaní úveru povinnosť posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. K dôvodu 2), že Zmluva neobsahuje uvedenie všetkých predpokladov pre výpočet RPMN a podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby (t.j. náležitosti upravené v § 9 ods. 2 písm g), h) ZSÚ, tak súd je názoru, že predmetná Zmluva obsahuje všetky obligatorne zákonné náležitosti upravené v § 9 ods. 2 ZSÚ v znení účinnom v čase jej uzavretia. V zmluve je uvedená výška RPMN 5,85 % a nebola zistená nesprávnosť tohto údajja. So žalovanou podpísanej Informácie o RPMN a priemernej hodnote RPMN ale aj z obsahu Zmluvy vyplývajú všetky parametre pre výpočet výšky RPMN, t.j. výška úveru 17 400,- EUR, počet splátok 72, výška mesačnej splátky 285,92 EUR, dátum splatnosti prvej splátky 04.04.2019, výška úrokovej sadzby 5,70 % p.a.. Taktiež výška úrokovej sadzby úveru, aj podmienky upravujúce jej uplatňovanie, sú v Zmluve upravené určitým spôsobom. Je uvedená výška úrokov úveru 5,70 % p.a. po odpočítaní poskytnutej zľavy vo výške 1% p.a. spolu s úpravou oprávnenia banky zvýšiť úrokovú sadzbu o 1% p.a. predstavujúce poskytnutú zľavu v prípade porušenia povinnosti dlžníka (na plnenie ktorých sa úroková zľava vzťahovala) vymedzených v článku II. Zmluvy a postupu banky v prípade takéhoto zvýšenia sadzby. K dôvodu 3) je súd toho názoru, že v danom prípade došlo k účinnému vyhláseniu úveru za predčasne splatný a to súlade s úpravou uvedenou v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Možnosť predčasného zosplatnenia úveru bankou je výslovne dojednaná v článku IX. bod 2 písm. b) v spojení s bodom 1/ písm. a) Zmluvy. Banka pred zosplatnením úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ doručila žalovanej výzvu zo dňa 30.07.2020, v ktorej jej oznámila výšku dlhu zo Zmluvy 2057,43 EUR s tým, že omeškanie presahuje tri mesačné splátky s výzvou na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy a zároveň upozornila žalovanú, že v prípade nesplnenia povinnosti zaplatiť dlh dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný. Z úverového účtu žalovanej z č.l. 48 vyplýva, že žalovaná s dostala do omeškania so splácaním úveru od splátky splatnej v mesiaci 12/2019 (mesačné splátky splatné v čase od 04.08.2019 do 04.01.2020 vo výške 78,76 EUR a následne od 04.01.2020 vo výške 309,38 EUR mesačne na základe Dodatku zo 16.07.2019). Žalovaná na základe doručenej výzvy z 30.07.2020 dlh na splátkach neuhradila, preto bola banka oprávnená dlh z úveru zosplatiť, čo aj urobila svojim podaním zo dňa 27.08.2020, ktoré bolo žalovanej doručené. Z obsahu výzvy zo dňa 30.07.2020 a z Vyhlásenia úveru za predčasne splatný z 27.08.2020 nie je zrejmé pre ktorú neuhradenú splátku došlo k predčasnému zosplatneniu úveru, avšak toto nie je zákonnou náležitosťou platnosti zosplatnenia úveru. Súd vychádzal z toho, že v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru musia byť pre platné zosplatnenie pohľadávky splnené všetky podmienky vyžadované v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. V danom prípade boli splnené tieto podmienky, keď zo žalovanou nespochybného prehľadu splácania úveru z č.l. 48 vyplýva, že pred zosplatnením úveru bola žalovaná v omeškaní najskôr so splátkou splatnou k 04.12.2019 (z nej uhradená len časť vo výške 0,81 EUR). Banka v danom prípade nevyužila možnosť zosplatnenia úveru už na základe prvej omeškanej splátky (po splnení podmienok uvedených v § 53 ods. 9 OZ). Až výzvou zo dňa 30.07.2020 oznámila žalovanej omeškanie presahujúce tri mesiace s upozornením na vyhlásenie úveru za predčasne splatný pre prípad nezaplatenia vyčísleného dlhu na splátkach v určenej lehote. V čase vydania tejto výzvy boli posledné tri omeškané splátky splatné 04.05., 04.06. a 04.07.2020. V čase vyhlásenia úveru za predčasne splatný podaním z 27.08.2020, teda boli splnené podmienky pre zosplatnenie celého úveru pre nezaplatenie splátky splatnej 04.05.2020 a bola splnená aj ďalšia podmienka upravená v § 565 OZ, t.j. Vyhlásenie o zosplatnení úveru bolo žalovanej doručené do splatnosti mesačnej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od omeškania splátky splatnej 04.05.2020. Súd poukazuje na to, že aj v prípade, žeby sa vychádzalo z toho, že k vyhláseniu zosplatenia úveru malo dôjsť, resp. došlo už pre prvú omeškanú splátku splatnú v mesiaci 12/2019, tak aj v takomto prípade boli splnené podmienky pre zosplatnenie úveru uvedené v § 53 ods. 9 OZ, keď od 04.12.2019 žalovaná neuhradila žiadnu splátku a ani v takomto prípade by nedošlo k premlčaniu žalobou uplatnenej pohľadávky, keď žaloba bola podaná na súd 16.06.2022. Čo sa týka dôvodov 4), t.j. nesplnenia podmienok pre postúpenie pohľadávky upravených v § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z.z. o bankách, tak súd je názoru, že v danom prípade žalobca ako postupník v konaní uniesol svoje dôkazné bremeno na preukázanie svojej aktívnej legitímácie, teda vlastníctva pohľadávky, z ktorej odvodzuje svoj

nárok. Rozborom ustanovenia ust. § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z treba dospieť k záveru, že jednoznačne definuje podmienky, za akých (ne)možno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta cit. ust. definuje dve takéto podmienky(nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 OZ), z ktorých prvou je písomná výzva banky, uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky, klientovi, aby pohľadávku splnil, a druhou je nepretržite viac než 90dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku, zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka nebude môcť uplatniť právo postúpiť pohľadávku, a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku trval viac než jeden rok. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. predpokladom postúpenia pohľadávky banky na inú osobu je, aby v čase postúpenia pohľadávky dlžník bol nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90kalendárnych dní so splnením čo i len časti peňažného záväzku voči banke, a to napriek písomnej výzve banky. Výzva na zaplatenie už splatnej pohľadávky musí byť doručená žalovanému aspoň 90 dní pred postúpením pohľadávky. Splnenie tejto podmienky vyplýva priamo z ust. § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. citované ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. nepredpisuje, ako má vyzeráť výzva predchádzajúca postúpeniu pohľadávky (okrem toho, že má mať písomnú formu), ani to, že by v tejto výzve malo byť upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky. Vo výzve by mala byť uvedená konkrétna suma (zosplatennej) pohľadávky, ktorú je dlžník povinný zaplatiť a výzva na jej úhradu. Ak výzva obsahuje uvedené náležitosti, možno takéto podanie považovať za výzvu pred postúpením, od ktorej doručenia musí uplynúť aspoň 90 dní a až následne možno pohľadávku postúpiť. Z výzvy na zaplatenie nemusí výslovne vyplývať, že ak dlžník sumu neuhradí, veriteľ pristúpi k postúpeniu pohľadávky. Takouto výzvou nemôže byť výzva pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko v tejto výzve absentuje špecifikácia zosplatennej pohľadávky, a nakoľko postúpiť možno iba splatnú pohľadávku, musí sa jednať o výzvu na zaplatenie zosplatennej pohľadávky. Uvedenú otázku okrajovo rieši rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo 169/2020, z ktorého vyplýva, že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods. 8 o bankách možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky. Súd preto zastáva názor, že v prejednávanej veci existencia písomnej výzvy na úhradu splatného záväzku najmenej 90 dní pred dňom postúpenia pohľadávky preukázaná bola. Vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 27.08.2020 možno považovať za výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zák. o bankách, nakoľko pohľadávka sa stala splatnou (bola predčasne zosplatená), je v nej dostatočným spôsobom vyčíslená a výzva bola žalovanej aj doručená. Nakoľko do postúpenia pohľadávky dňa 23.08.2021 uplynulo viac ako 90 dní (bola splnená ďalšia podmienka vyplývajúca priamo z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.) a žalovaná nepreukázala, že v období od doručenia výzvy do postúpenia pohľadávky uhradila dlh z úveru (vyčíslený pri zosplatení na výšku 17 436,26 EUR), možno v tomto smere ustáliť splnenie uvedenej podmienky pre postúpenie pohľadávky v súlade so zákonom.

31/ Z predložených dokladov vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver bezhotovostne vo výške 17 400,- EUR dňa 04.03.2019. K účinnému zosplateniu došlo na základe Vyhlásenia úveru za predčasne splatný podaním zo dňa 27.08.2020, doručeným žalovanej 31.08.2020 s účinnosťou zosplatenia 11.09.2020 (po uplynutí 10 dňa od doručenia vyhlásenia úveru za predčasne splatným). Žalovaná do postúpenia pohľadávky na žalobcu uhradila na splatenie úveru celkovo 1 479,80 EUR, ktoré boli žalobcom započítané na istinu úveru vo výške 818,90 EUR, na zmluvný úrok úveru vyčíslený do 03.11.2019 vo výške 640,63 EUR, na úrok z omeškania vo výške 0,27 EUR a na poplatky vo výške 20,- EUR (poplatok za zmenu zmluvných podmienok spočívajúcich v odklade splátok uplatnený v súlade s čl. II bod 1 písm. i) Dodatku uzavretého 16.07.2019). Po postúpení pohľadávky žalovaná zaplatila dňa 18.02.2021 sumu 233,71 EUR uhradenú aj započítanú žalobcom na istinu úveru. Po podaní žaloby na súd žalovaná ešte zaplatila na splatenie istiny úveru dňa 13.07.2022 sumu 632,76 EUR, ktorá je predmetom čiastočného späťvzatia žaloby podaním žalobcu doručeným súdu dňa 02.01.2023, t.j. pred prvým pojednávaním vo veci. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby súd konanie časti o zaplatenie sumy 632,76 EUR s poukazom na § 145 ods. 2 z. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku zastavil. Súd zaviazal žalovanú na zaplatenie doposiaľ nesplatennej časti istiny úveru, t.j. sumy 15 714,63 EUR (úver 17 400,- EUR - úhrady 818,90 EUR - 233,71 EUR-632,76 EUR). Ďalej ju súd zaviazal na zaplatenie neuhradenej časti úroku z úveru vyčísleného za použitia úrokovej sadzby dojednanej zmluvou za obdobie od 04.11.2019 do postúpenia pohľadávky na žalobcu, t.j. do 23.08.2021 vo výške 1 930,98 EUR (úrok z úveru vyčíslený od poskytnutia úveru do 23.08.2021 v celkovej sume 2 571,61 EUR, pričom

z úhrad žalovanej bola započítaná na úrok z úveru časť vo výške 640,63 EUR vyčíslená do 03.11.2019). V dôsledku omeškania žalovanej so splácaním jednotlivých mesačných splátok do zosplatnenia úveru a s úhradou celej nesplatennej časti istiny úveru po jeho zosplatnení vznikol žalobcovi podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne. Preto súd priznal žalobcovi neuhradenú časť úrokov z omeškania vyčíslených za obdobie omeškania do postúpenia pohľadávky dňa 23.08.2021 vo výške 166,34 EUR (úroky z omeškania špecifikované vo výške 166,61 EUR, vo vyjadrení žalobcu zo dňa 09.12.2022, po odrátaní sumy 0,27 EUR, ktorá bola započítaná na úroky z omeškania z úhrad žalovanej). Za ďalšie obdobie súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nesplatennej časti istiny úveru vo výške 16 581,10 EUR od 24.08.2021 do 18.02.2022 (kedy žalovaná uhradila časť istiny 233,71 EUR), ďalej zo sumy 16 347,39 EUR od 19.02.2022 do 13.07.2022 (kedy žalovaná uhradila časť istiny 632,76 EUR) a od 14.07.2022 do zaplatenia zo sumy 15 714,63 EUR, t.j. z doposiaľ neuhradenej istiny úveru. Súd ešte priznal žalobcovi sumu 16,26 EUR predstavujúcu neuhradené poplatky (2x 8,13 EUR za upomienky vyúčtované v súlade s úpravou v č.l. VII bod. 4 písm. a) Zmluvy a úpravou uvedenou v časti V Cenníka pre obyvateľstvo v č. I. 134. Celková dlžná pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy priznaná titulom nesplatennej istiny úveru, úrokov úveru, úrokov z omeškania a poplatkov predstavuje priznanú pohľadávku vo výške 17 828,21 EUR.

32/ Žalovaná žiadala o povolenie splácania súdom určenej dlžnej sumy v mesačných splátkach po 160,- EUR. V súlade s ust. § 232 ods. 4 CSP, súd umožnil žalovanej zaplatiť žalobcovi súdom priznanú pohľadávku s príslušenstvom v pravidelných mesačných splátkach vo výške 300,- EUR pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania žalovanej s plnením ktorejkoľvek splátky, s čím súhlasil na pojednávaní 10.01.2023 aj žalobca. Vychádzal pri rozhodovaní o žiadosti o povolenie splácania v splátkach zo žalovanou predložených dokladov, z ktorých bolo zistené, že žalovaná dosiahla čistý mesačný príjem zo zamestnania za mesiace 9-11/2022 506,60 EUR, za mesiac 12/2022 bol jej čistý príjem 509,11 EUR a k tomu poberá rodičovský príspevok v roku 2022 vo výške 280,- EUR a prídavok na jedno dieťa 30,- EUR. Má v starostlivosti maloletú dcéru, na ktorú má súdom určené výživné zo strany otca dieťaťa vo výške 500,- EUR mesačne. Žije s dcérou a svojou matkou v byte za ktorý matka hradí polovicu z výdavkov v spojení s bývaním, pričom výška nájomného za byt je 310,- EUR mesačne a zálohová platba za plnenia spojené s užívaním bytu je 190,- EUR mesačne. Žalovaná preukázala, že má nesplatené záväzky a to dlh voči BENCONT COLLECTION, a.s. na základe rozsudku tunajšieho súdu 10Csp/4/2022 z 28.09.2022 vo výške spolu 394,87 EUR s príslušenstvom, dlh na trovách uvedeného konania vo výške 207,78 EUR (so splatnosťou advokátovi JUDr. Chnápkevi), dlh voči Friendly Finance Slovakia, s. r. o. vyčísleným k 17.02.2022 vo výške 610,27 EUR. Tieto dlhy spláca prostredníctvom správcu dlhov, s ktorým uzavrela zmluvu a tým je BONATO, s. r. o. v mesačných splátkach po 300,- EUR (vychádzajúc aj z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 8P/51/2022 z 13.12.2022). Súd musel zohľadniť aj oprávnený záujem žalobcu ako veriteľa žalovanej pohľadávky na úhradu dlžnej sumy v najkratšom možnom čase, teda rozhodnúť tak, aby zaplatenie priznanej sumy v splátkach nepredstavovalo výrazný neprímeraný zásah do majetkovej sféry žalobcu. Súd nevyhovел návrhu žalovanej čo do rozsahu navrhovanej sumy splátok 160,- EUR mesačne, pretože splátka v takejto výške je až tak neprímerane nízka, že umožnením takejto splátky by súd pripustil, aby žalovaná splácala predmetný dlh po dobu viac ako 9 rokov, pričom nemožno opomenúť príslušenstvo pohľadávky vyjadrené percentuálne. Priznanie takejto nízkej splátky by už predstavovalo nespravodlivé rozhodnutie pre žalobcu, čo v žiadnom prípade nie je účelom spotrebiteľských sporov, nakoľko takýmto rozhodnutím by súd žalovanú spotrebiteľku neprímerane zvýhodnil. Ochrana spotrebiteľa nie je absolútna, ani neobmedzená. Žalovaná sa zmluvne zaviazala splácať úver mesačnými splátkami vo výške 285,92 EUR a v Dodatku k Zmluve v splátkach vo výške 309,25 EUR mesačne a preto súd nevidel žiadny dôvod umožniť žalovanej splácať dlh z tohto zmluvného úverového vzťahu splátkami nižšími ako boli dojednané splátky úveru.

33 / O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ktorý mal v spore plný úspech (keď k čiastočnému zastaveniu konania došlo pre správanie sa žalovanej po začatí konania, v dôsledku čoho aj v tejto časti predmetu konania vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov konania), priznal nárok na ich náhradu voči žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník a to s poukazom na § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie písomne v dvoch vyhotoveniach v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a jeho podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.